

Οι σημερινές προκλήσεις απαιτούν μια νέα γενιά πολιτικών ηγετών

Το άρθρο αυτό παρουσιάστηκε στην ενότητα ενημέρωσης της ηλεκτρονικής έκδοσης του περιοδικού «World Politics Review LLC», την 10η Μαΐου 2022

Στρατηγός εα Μιχαήλ Κωσταράκος, επίτιμος Α/ΓΕΕΘΑ

Μετάφραση-Επιμέλεια: Ανθυπασπιστής ΠΑ Άννα Χλωρού

Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι ασύγκριτες με αυτές του χθες. Περισσότερο από ποτέ, αντιμετωπίζουμε απειλές που περιορίζονται όχι μόνο σε ξεχωριστά μέρη του κόσμου ή σε συγκεκριμένους πληθυσμούς, αλλά και στη συλλογική ύπαρξη του πλανήτη. Η υπερθέρμανση του πλανήτη θερμαίνει τον πλανήτη –το κοινό μας σπίτι– σε επικίνδυνα επίπεδα. ο αποκαλυπτικός πυρηνικός πόλεμος έχει γίνει μια διαρκώς διαφαινόμενη πιθανότητα· και οι νέες τεχνολογίες, όπως η κλωνοποίηση φωνής με την χρήση της τεχνητής νοημοσύνης, έχουν όλο και περισσότερο τη δυνατότητα να ανατρέψουν τη ζωή όπως την γνωρίζουμε.

Οι πρωτοφανείς προκλήσεις απαιτούν πρωτοφανή ηγεσία. Ο κόσμος χρειάζεται υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και ηγέτες που μπορούν να είναι ευέλικτοι, ενσωματώνοντας τη νέα έρευνα και όντας προσαρμοσμένοι σε νέες κρίσεις καθώς αυτές αναδύονται. Όποιοι είναι άτακτοι και πρόθυμοι να υιοθετήσουν πιο φιλόδοξες, αν όχι λιγότερο δοκιμασμένες, λύσεις σε προβλήματα πολιτικής· και όποιοι προσεγγίζουν διεπιστημονικά τις δύσκολες προκλήσεις, συνδυάζοντας μεθόδους και γνώσεις από διάφορους τομείς για να προσδιορίσουν τον καλύτερο τρόπο για να προχωρήσουν. Και επειδή οι προκλήσεις του 21ου αιώνα δεν είναι μόνο παγκόσμιες, αλλά και διαγενεακές, αυτοί οι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων πρέπει να είναι εξαιρετικά διορατικοί. Θα πρέπει να λάβουν υπόψη τον τρόπο με τον οποίο οι αποφάσεις τους είναι πιθανό να επηρεάσουν τους ανθρώπους όχι μόνο στο χώρο, αλλά και στο χρόνο.

Αυτό μπορεί να φαίνεται αρκετά δύσκολη υπόθεση. Σε τελική ανάλυση, πολλοί από εμάς θα εκπλαγούμε ευχάριστα εάν οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποί μας κατορθώνανε να περάσουν μια θητεία στην εξουσία χωρίς να εμπλακούν σε σκάνδαλο. Γιατί να περιμένουμε από τους ηγέτες μας να αντιμετωπίσουν τις πιο πιεστικές υπαρξιακές προκλήσεις στον κόσμο; Τα καλά νέα είναι ότι υπάρχει στην πραγματικότητα ένα αυξανόμενο κίνημα νέων πολιτικών που αντιμετωπίζουν διαγενεακές προκλήσεις.

Η πρωθυπουργός της Φινλανδίας Sanna Marin, ο πρώην πρόεδρος της Κόστα Ρίκα Carlos Alvarado Quesada και η πρωθυπουργός της Νέας Ζηλανδίας Jacinda Ardern είναι μεταξύ των πιο γνωστών παραδειγμάτων ηγετών που έχουν εργαστεί θαρραλέα και σθεναρά για να ξεμπερδέψουν αρχαϊκές δομές και πολιτισμούς, και κατασκευάζουν νέες, μελλοντοστραφής.* Αλλά υπάρχουν

εκατοντάδες άλλοι νέοι σε τοπικά και εθνικά γραφεία σε όλο τον κόσμο που εργάζονται ενεργά για να διαμορφώσουν ένα καλύτερο μέλλον.

Επομένως, πώς μπορούμε να κάνουμε τους πολιτικούς ηγέτες σαν αυτούς τον κανόνα και όχι την εξαίρεση; Προτείνω μια τριπλή προσέγγιση.

Πρώτον, οι κυβερνήσεις θα πρέπει να άρουν τα εμπόδια εισόδου που εμποδίζουν ή περιορίζουν επί του παρόντος την ικανότητα ικανών, αποφασισμένων νέων να αναζητήσουν αξιώματα. Όπως συζητήσα σε προηγούμενη στήλη, οι απαιτήσεις ελάχιστου ορίου ηλικίας για την εγγραφή ως υποψήφιος, σε συνδυασμό με το οικονομικό βάρος της πολιτικής καμπάνιας, μπορούν να αποτρέψουν ή να καταπνίξουν ελπιδοφόρες πολιτικές καμπάνιες. Ως εκ τούτου, οι κυβερνήσεις θα πρέπει να διερευνήσουν επιχορηγήσεις για τη στήριξη των νέων υποψηφίων και να μειώσουν τις απαιτήσεις ελάχιστου ορίου ηλικίας για την υποψηφιότητα. Αυτό θα αύξανε τη δεξαμενή των μελλοντικών υποψηφίων, γεγονός που μπορεί μόνο να βελτιώσει την ποιότητά τους.

Δεύτερον, οι κυβερνήσεις πρέπει να εργαστούν για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των νέων και του ενθουσιασμού για την επίσημη πολιτική. Οι νέοι, όπως έχω υποστηρίξει και στο παρελθόν, δεν είναι απαθείς. Νοιάζονται βαθιά για το μέλλον της ανθρωπότητας, αλλά αισθάνονται απογοητευμένοι από τους παραδοσιακούς πολιτικούς θεσμούς, οι οποίοι αγνοούν επίμονα τις ανάγκες και τις προσδοκίες τους. Πολλοί έχουν στραφεί, επομένως, προς εναλλακτικές οδούς έκφρασης, συμπεριλαμβανομένης της διαμαρτυρίας. Για όσους επέλεξαν να συνεργαστούν με επίσημους πολιτικούς θεσμούς, οι ανταμοιβές ήταν περιορισμένες: Οι περισσότεροι διαβρώθηκαν σιγά-σιγά από ιεραρχικές δομές που καταστέλλουν την ικανότητά τους να δημιουργούν αλλαγές ή να αναπτύσσονται ως άτομα.

Ως εκ τούτου, είναι ζωτικής σημασίας όλα τα πολιτικά θεσμικά όργανα σε τοπικό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο να ανανεώσουν την αλληλεγγύη τους προς τους νέους τόσο με ουσιαστική διαβούλευση μαζί τους εκτός επίσημων διαδικασιών όσο και παρέχοντάς τους μεγαλύτερες ευκαιρίες να λάμψουν στο πλαίσιο του συστήματος.

Ο προετοιμασία μιας νέας γενιάς για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του σήμερα και του αύριο θα απαιτήσει από κάθε πόλη και χώρα να άρει τα εμπόδια, να ανανεώσει την αλληλεγγύη και να επενδύσει στην εκπαίδευση και την υποστήριξη νέων πολιτικών.

Τρίτον, ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας πρέπει να συνεργαστούν για να εκπαιδεύσουν μια νέα γενιά ενεργητικών, αποτελεσματικών και ηθικών πολιτικών ηγετών. Σε μια πρόσφατη έκθεση, το Apolitical Foundation, μια παγκόσμια πλατφόρμα μάθησης για δημόσιους υπαλλήλους και υπεύθυνους χάραξης πολιτικής, ερεύνησε υπάρχοντα προγράμματα σε όλο τον κόσμο που στοχεύουν να κάνουν ακριβώς αυτό. Διαμορφώνοντας το μυαλό των πολιτικών ηγετών, αυτά τα εκπαιδευτικά προγράμματα έχουν σημαντικό – αν και έμμεσο – αντίκτυπο στις πολιτικές αποφάσεις που λαμβάνονται σήμερα. Η ύπαρξή τους, γράφουν οι συντάκτες της έκθεσης, αποτελεί "πηγή ελπίδας για όποιον πιστεύει

ότι οι καλύτεροι πολιτικοί αποτελούν ουσιαστικό μέρος της βελτίωσης των αποτελεσμάτων σε όλο τον κόσμο".

Ειδικότερα, η έκθεση τονίζει την αξία των θερμοκοιτίδων πολιτικής ηγεσίας (Political Leadership Incubators), ή PLIs, ανεξάρτητων οργανώσεων που όχι μόνο εκπαιδεύουν επίδοξους και υπηρετούν πολιτικούς, αλλά και «καλλιεργούν και υποστηρίζουν ηθικούς πολιτικούς». Πρόκειται για ομάδες που εξοπλίζουν τους ηγέτες με τις θεμελιώδεις "δεξιότητες αυτο-προβληματισμού που χρειάζονται για να μεταστραφούν σε πολιτικούς που υπηρετούν καλά τους ψηφοφόρους."

Η μαζική ανάπτυξη των PLIs σε ολόκληρο τον κόσμο, εάν αξιοποιηθούν αποτελεσματικά, θα μπορούσαν να έχουν δραματικές επιπτώσεις στην ποιότητα και τη φύση της πολιτικής ηγεσίας. Το Απολίτικο Ίδρυμα (Apolitical Foundation) προτείνει ότι τα ΝΠΔΔ πρέπει να συνεργάζονται με πολιτικά κόμματα, έτσι ώστε τα εκπαιδευτικά προγράμματα να μπορούν να προσαρμοστούν ώστε να παράγουν πολιτικούς περισσότερο ικανούς να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των πολιτικών κομμάτων και να επιφέρουν αλλαγές σε όλο το ευρύτερο πολιτικό σύστημα. Πρότεινε επίσης στις PLIs να συνεργαστούν με αποφοίτους για να επιμεληθεί τις ευκαιρίες εργασιακής εμπειρίας για υποψήφιους δημόσιους υπαλλήλους και πολιτικούς.

Ωστόσο, ίσως το πιο σημαντικό, η έκθεση υποστηρίζει ότι οι ευκαιρίες κατάρτισης και η υποστήριξη δεν πρέπει να σταματήσουν μόλις ένας επίδοξος πολιτικός εισέλθει στο αξίωμα. Οι PLIs θα μπορούσαν να διαδραματίσουν ανεκτίμητο ρόλο βοηθώντας νέους πολιτικούς να πλοηγηθούν σε πολύπλοκα συστήματα, καθώς και παρέχοντάς τους πρόσβαση σε καινοτόμες ιδέες πολιτικής, υποστηρίζοντας την ψυχική τους υγεία και κρατώντας τους υπόλογους.

Ως εκ τούτου, η επένδυση στις PLIs είναι ένας έξυπνος τρόπος για να επενδύσουμε στο μέλλον. Σε τελική ανάλυση, υπάρχουν μόνο 46.000 μέλη του κοινοβουλίου παγκοσμίως – λιγότερο από τον αριθμό των εδρών σε ένα μέσο γήπεδο ποδοσφαίρου, όπως επισημαίνει το Απολίτικο Ίδρυμα. Ωστόσο, αυτοί οι 46.000 άνθρωποι αποφασίζουν για τις υποθέσεις ενός τεράστιου ποσοστού του παγκόσμιου ΑΕΠ. Εάν οι PLIs είχαν την εξουσία να βοηθήσουν αυτούς τους 46.000 νομοθέτες να δαπανήσουν αυτά τα χρήματα με τρόπους που είναι ηθικοί και βιώσιμοι, θα μπορούσαν να συμβάλουν στην πραγματοποίηση πραγματικού μετασχηματισμού. Όπως αναφέρει η έκθεση του ιδρύματος, οι "καλύτεροι πολιτικοί" μπορεί να μην είναι μια "μαγική λύση", αλλά αποτελούν "κρίσιμο μοχλό για την αλλαγή των συστημάτων".

Η προετοιμασία μιας νέας γενιάς για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του σήμερα και του αύριο θα απαιτήσει από κάθε πόλη και χώρα να άρει τα εμπόδια, να ανανεώσει την αλληλεγγύη και να επενδύσει στην εκπαίδευση και την υποστήριξη νέων πολιτικών. Δεν θα είναι εύκολο, αλλά είναι μια από τις καλύτερες ελπίδες μας για την εξασφάλιση ενός ασφαλούς και δίκαιου μέλλοντος για όλους.

Ταυτότητα του άρθρου:

<https://www.worldpoliticsreview.com/articles/30525/intergenerational-equity-demands-a-new-generation-of-political-leaders>

*Σημείωση του συντάκτη: Η αρχική έκδοση αυτού του άρθρου αναφερόταν στον Carlos Alvarado Quesada ως πρόεδρο της Κόστα Ρίκα. Η θητεία του έληξε τρεις ημέρες πριν από τη δημοσίευσή του. Το WPR λυπάται για το λάθος.

Η Aishwarya Machani είναι συνεργάτης του Ιδρύματος Foundation Next Generation Fellow του ΟΗΕ. Ηγήθηκε μιας συμβουλευτικής διαδικασίας στην οποία συμμετείχαν εκατοντάδες νέοι από όλο τον κόσμο για να συμβάλουν στην έκθεση του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ "Η Κοινή Μας Ατζέντα". Συνέγραψε επίσης το "Our Future Agenda", ένα συνοδευτικό όραμα και σχέδιο για τις επόμενες και τις μελλοντικές γενιές. Πρόσφατα αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο του Cambridge. Η εβδομαδιαία στήλη του WPR εμφανίζεται κάθε Τρίτη.